

Četrtek, 25. oktober 2012

Poročilo EU za leto 2011 o usklajenosti politik za razvoj

P7_TA(2012)0399

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 25. oktobra 2012 o poročilu EU za leto 2011 o usklajenosti politik za razvoj (2012/2063(INI))

(2014/C 72 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 9 in 35 Skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic v okviru Sveta ter Evropskega parlamenta in Komisije o razvojni politiki Evropske unije: "Evropsko soglasje" ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Naslova V Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 21(2), ki določa načela in cilje zunanjega delovanja EU, ter člena 208(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Konvencije ZN o biološki raznovrstnosti iz leta 1992 in Konvencije iz Stockholma o obstojnih organskih onesnaževalih,
- ob upoštevanju člena 12 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU (sporazum iz Cotonouja),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z naslovom "Poročilo EU za leto 2011 o usklajenosti politik za razvoj" (SEC(2011)1627),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije "EU kot globalni partner za razvoj - Pospeševanje napredka na poti k uresničitvi razvojnih ciljev tisočletja" (SEC(2008)0434),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o delovnem programu za usklajenost politik za razvoj 2010–2013" (SEC(2010)0421),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom "Usklajenost politik za razvoj – vzpostavitev okvira politik za pristop celotne Unije" (COM(2009)0458),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2010 o usklajenosti politik EU za razvoj in novi zasnovi uradne razvojne pomoči plus (ODA+) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 14. maja 2012 o usklajenosti politik za razvoj (dok. 09317/2012),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 14. maja 2012 o povečanju učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe (dok. 09369/2012),
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 16. marca 2012 o pristopu EU k trgovini, rasti in razvoju v naslednjem desetletju (dok. 07412/2012),

⁽¹⁾ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.⁽²⁾ UL C 161 E, 31.5.2011, str. 47.

Četrtek, 25. oktober 2012

- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 3. maja 2012 o globalnem pristopu k vprašanju migracij in mobilnosti (dok. 09417/2012),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 18. novembra 2009 o usklajenosti politik za razvoj (dok. 16079/2009),
 - ob upoštevanju medsebojnega strokovnega pregleda Evropske unije v Odboru za razvojno pomoč pri OECD (OECD-DAC) iz leta 2012,
 - ob upoštevanju poročila EU o odgovornosti pri pregledu napredka EU in njenih držav članic pri financiranju razvoja z dne 9. julija 2012,
 - ob upoštevanju študije organizacije Evert Vermeer Foundation iz februarja 2012 o politiki EU na področju surovin in rudarstvu v Ruandi – usklajenost politik za razvoj v praksi,
 - ob upoštevanju Deklaracije A(2010)21584 z dne 28. septembra 2010 z 21. seje Skupne parlamentarne skupščine AKP-EU,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj ter mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za ribištvo in mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0302/2012),
- A. ker člen 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije določa zmanjšanje in na dolgi rok izkoreninjenje revščine, kot je opredeljena v Evropskem soglasju o razvoju, kot glavni cilj razvojne politike EU in ker Unija upošteva cilje razvojnega sodelovanja pri politikah, ki jih izvaja in ki lahko vplivajo na države v razvoju;
- B. ker je Evropska unija v skladu s sklepi Evropskega sveta iz leta 2005 v zaključkih za usklajenost politik za razvoj ponovno potrdila, da bo zagotovila usklajenost politik za razvoj;
- C. ker obstajajo očitni primeri neskladnosti v politikah EU na področju trgovine, kmetijstva, ribištva, podnebja, pravic intelektualne lastnine, migracij, financ, orožja in surovin, kar vpliva na razvojne cilje; ker lahko usklajenost politik za razvoj z vzpostavljanjem temeljnih sinergij med politikami EU prispeva k zmanjšanju revščine;
- D. ker novi okvir razvojne politike, predstavljen v agendi za spremembe, teži k usklajenosti politik ne samo znotraj Unije, ampak tudi v povezavi z Unijo in njenimi državami članicami, in sicer prek podpiranja skupnih programov in poudarjanja vloge EU, ki usklajuje, sklicuje sestanke in sprejema odločitve;
- E. ker je možno, da bi mednarodni okvir za razvojno sodelovanje v obdobju po letu 2015 igral spodbujevalno vlogo pri reševanju pomembnih razvojnih in drugih svetovnih izzivov in bi lahko pomagal pri izpolnjevanju pravic in potreb posameznikov;
- F. ker posredne ali neposredne subvencije za evropske kmetijske izdelke kljub izboljšavam v EU še naprej negativno vplivajo na prehransko varnost in razvoj donosnega kmetijskega sektorja v državah v razvoju;

Četrtek, 25. oktober 2012

- G. ker se je EU obvezala, da bo do leta 2015 dosegla cilj ZN in torej za uradno razvojno pomoč namenila 0,7 % bruto nacionalnega dohodka (BND);
- H. ker je Sodišče Evropske unije novembra 2008 odločilo, da morajo biti postopki Evropske investicijske banke v državah v razvoju prednostno usmerjeni v razvoj pred drugimi gospodarskimi ali političnimi cilji;
- I. ker je veliko študij pokazalo, da iz držav v razvoju vsako leto odteče med 850 milijardami USD in 1 bilijonom USD nezakonitih finančnih odlivov, kar resno ogroža fiskalne prihodke držav v razvoju in posledično njihovo sposobnost samorazvoja;
- J. ker agenda za spremembo (COM(2011)0637) teži k povečanju vpliva razvojne pomoči EU in pri tem ponovno poudarja, da so cilji razvoja, demokracije, človekovih pravic, dobrega upravljanja in varnosti prepleteni med seboj;
- K. ker javna naročila predstavljajo 19 % svetovnega BDP ali skoraj štiridesetkrat toliko kot v uradno razvojno pomoč vložijo EU in njene države članice; ker imajo kot takšna ogromen potencial, da se uporabijo kot orodje za izvajanje trajnostnih vladnih politik tako v EU kot državah, ki prejema uradno razvojno pomoč;
- L. ker podhranjenost po ocenah letno povzroči smrt 2,6 milijona otrok in bi lahko, če se je ne zaustavi, v prihodnjih 15 letih povzročila nepopravljivo škodo pri skoraj pol milijarde otrok; ker ima približno ena tretjina predšolskih otrok po svetu premajhno težo (premajhna teža za njihovo starost) ali zaostajajo v rasti (so prenizki za svojo starost); ker podhranjenost države stane med 2 in 4 % njihovega BDP, posameznika pa po ocenah do 11 % njegovih življenjskih prihodkov, hkrati pa za podhranjenost obstaja preizkušena in stroškovno učinkovita pomoč, ki bi predstavljala smotno naložbo;
- M. ker se pričakuje, da se bo do leta 2030 povpraševanje po energiji in vodi povečalo za 40 %, povpraševanje po hrani pa za 50 %, in ker bo rast prebivalstva skupaj z rastjo srednjega razreda v državah v razvoju in vzponu močno obremenila naravne vire, zlasti vodo, energijo in zemljo, ter okolje;
- N. ker si pojma človekovega razvoja in človekove varnosti delita štiri osnovne vidike: sta usmerjena v ljudi, sta večdimenzionalna, imata široke poglede na dolgoročno človekovo izpolnitev in obravnavata kronično revščino ⁽¹⁾;
- O. ker zunanja razsežnost dveh novih skladov GD za notranje zadeve ter komponenta o migracijah in azilu tematskega programa instrumenta za razvojno sodelovanje o svetovnih javnih dobrinah in izzivih pokrivata, po pričakovanjih iz prednostnih nalog, podobna tematska področja, a z drugih vidikov;
- P. ker lokalni odbori za etiko v državah, kot so Indija, Kitajska, Argentina in Rusija, še vedno odobravajo klinična preskušanja, ki jih odbori za etiko v zahodni Evropi ne odobravajo več; ker se podjetja in upravni organi ne zmenijo predvsem za etična načela, ki so za države v razvoju izjemnega pomena, kot se kaže tudi v Helsinški deklaraciji ⁽²⁾;
- Q. ker je kultura, v vseh svojih oblikah, osnovni sestavni del trajnostnega razvoja, ker prek materialne in nematerialne dediščine, ustvarjalnih sektorjev in različnih oblik umetniškega izražanja občutno prispeva h gospodarskemu razvoju, družbeni stabilnosti in zaščiti okolja;

⁽¹⁾ Sen, Amartya: "Zakaj človekova varnost?", besedilo predstavljeno na mednarodnem simpoziju o človekovi varnosti v Tokiju, dne 28. julija 2000.

⁽²⁾ "Klinična preskušanja v državah v razvoju: kako zaščiti ljudi pred neetičnimi praksami?", študija generalnega direktorata za zunanjo politiko Unije pri Evropskem parlamentu.

Četrtek, 25. oktober 2012

- R. ker študije kažejo, da če so ženske izobražene in lahko služijo in nadzirajo dohodek, ima to kar nekaj dobrih posledic: stopnja smrtnosti mater in otrok se zniža, izboljša se zdravje matere in otroka, pa tudi prehranjevanje, poveča se kmetijska produktivnost, mogoče je ublažiti podnebne spremembe, upočasni se naraščanje prebivalstva, gospodarstva se razširijo in prekinejo se začarani krogi revščine⁽¹⁾;
- S. ker lahko informacijske in komunikacijske tehnologije pomagajo pri blažitvi podnebnih sprememb, ne samo prek znižanja lastnega deleža emisij toplogrednih plinov, ampak tudi, da se jih uporabi za znižanje emisij v drugih sektorjih in za obravnavo sistematičnih sprememb in stranskih učinkov, na primer prek dematerializacije in opravljanja storitev dostave, prevoza in potovanja prek spleta, aplikacij za spremljanje in upravljanje, večje energetske učinkovitosti pri proizvodnji in uporabi ter upravljanju z izdelki in reciklaži;
- T. ker se je v medsebojnem pregledu Odborov za razvojno pomoč Evropskih skupnosti iz leta 2007 ugotovilo, da je "dobro razumevanje ustreznosti proračunske podpore v lokalnem kontekstu pomembno";
- U. ker izobrazba lahko igra pomembno vlogo pri okoljski trajnosti, zdravju in gospodarski rasti, pri splošnem doseganju razvojnih ciljev tisočletja, pa tudi pri vzpostavljanju miru; ker lahko izobrazba verjetno bolje od drugih sektorjev zagotovi zelo očitne takojšnje koristi, ki jih prinaša mir, in so bistvenega pomena za mirovne sporazume v primeru, če so izobraževalni sistemi vključujoči in se nagibajo k podpiranju odnosa, ki bo prispeval k medsebojnemu razumevanju, strpnosti in spoštovanju, zaradi česar bodo družbe manj dovzetne za nasilne konflikte;

Uresničevanje usklajenosti politik za razvoj v praksi

1. pozdravlja prizadevanja EU za usklajenost politik za razvoj; poudarja, da usklajenost politik za razvoj ni le pravna obveznost, temveč da je oblikovanje odgovornih, preglednih in vključujočih politik, ki temeljijo na človekovih pravicah, za EU priložnost, da vzpostavi enakopravna in trajnostna partnerstva z državami v razvoju, ki presegajo zgolj razvojno sodelovanje; poudarja tudi, da politike, ki so organizirane prek usklajenosti politik za razvoj, nudijo vladam in državam v razvoju priložnost in odgovornost, da same dosežejo uspeh;
2. meni, da mora usklajenost politik za razvoj temeljiti na prepoznavanju pravice države ali regije, da demokratično določi lastne politike, prednostne naloge in strategije za zaščito preživetja prebivalstva v skladu z Mednarodnim paktom Združenih narodov o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah;
3. pozdravlja osem področij ukrepov za leta 2011–2014, ki jih je v svojem predlogu za nove politike na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb predlagala Komisija; poudarja pomembnost zavezujočih obveznosti v skladu z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb in spodbujanja delodajalcev k uveljavljanju socialnih standardov, ki so ambicioznejši od sedanjih predpisov, vključno z možnostjo, da se oblikujejo in pridobijo oznake, kot je socialna oznaka; poziva Komisijo, naj podpre države članice pri natančnem spremljanju izvajanja in zagotavljanju pravnega izvrševanja teh obveznosti, in vztraja pri tem, da mora prihodnja pobuda o družbeni odgovornosti gospodarskih družb odražati obveze do usklajenosti politik za razvoj in si prizadevati za zavezujoče standarde na področju družbene odgovornosti gospodarskih družb;
4. poudarja, da usklajenost politik za razvoj ni le tehnična zadeva, temveč zlasti politična odgovornost, in da je glavna odgovornost Evropskega parlamenta kot sozakonodajalca in demokratično izvoljene institucije, da zaveze preoblikuje v konkretne politike;
5. vztraja, da Evropsko soglasje o razvoju, vključno z opredelitvijo usklajenosti politik za razvoj, ostaja pravni okvir za razvojno politiko EU ter da bi kakršen koli poskus njegove revizije ali zamenjave v okviru "agende za spremembe" moral vključevati institucije, ki so omogočile njegov nastanek;
6. opozarja, da mora biti vsaka nova politična usmeritev v okviru enajstega ERS, ki izvira iz agende za spremembo, združljiva z bistvom in besedilom sporazuma iz Cotonouja;

⁽¹⁾ Isobel Coleman: "Svetovni stekleni strop - Zakaj je povečanje moči žensk dobro za posel", v Foreign Affairs, št. 89, maj/junij 2010, str. 13-20; UNFPA: "Stanje svetovnega prebivalstva 2009, soočanje s spreminjajočim se svetom: ženske, prebivalstvo in podnebje".

Četrtek, 25. oktober 2012

7. poudarja, da je preglednost na vseh področjih bistvenega pomena za usklajenost politik za razvoj, saj lahko prepreči nezaželene neskladnosti, je pa tudi učinkovita, ko pride do nesoglasij;
8. poziva k uvedbi strukturiranih letnih sestankov med predstavniki državnih parlamentov držav članic EU in Evropskega parlamenta, da se zagotovi doslednost pri porabi razvojne pomoči;
9. poudarja pomembnost oblikovanja znanja in strokovnosti v povezavi z zapletenimi vprašanji usklajenosti politik za razvoj; zato prosi Komisijo, naj zagotovi, da se sestavijo določbe, ki bodo programe GD za raziskave osredotočile na vprašanja, pomembna za usklajenost politik za razvoj; priporoča tudi izdelavo in promocijo strategije o razvojni raziskavi, da se sproži sodelovanje z GD za raziskave in inovacije, pa tudi z drugimi pomembnimi organi zunaj Komisije, kot sta Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj ter Svetovna banka;
10. vztraja, da morajo biti vprašanja v povezavi z ekonomskimi, okoljskimi in socialnimi učinki politik znotraj in zunaj EU, navedenimi v smernicah za presojo učinka iz leta 2009, odgovorjena v oceni učinka Komisije in v oceni učinka, ki jo bo sestavil Parlament; Komisijo tudi naproša, naj opravi oceno učinka še pred ustreznim političnim predlogom, da se zagotovi, da organizacije civilne družbe in druge interesne skupine lahko sodelujejo v postopku in tako ustvarjajo dodano vrednost v povezavi z zmogljivostjo;
11. poudarja, da odbor Komisije za oceno učinka in podobna ustanova, ki jo bo ustanovil Parlament, potrebujeta zadostno strokovno znanje pri oblikovanju politik, da bosta lahko izpolnjevala svoje odgovornosti in preverjala kakovost ocene učinka v povezavi z usklajenostjo politik za razvoj;
12. predlaga, da se v preglede in naknadno ocenjevanje politik EU po potrebi vključi sklicevanje na usklajenost politik za razvoj; meni, da bi morale vsako ocenjevanje programov, ki se izvajajo v okviru Evropskega razvojnega sklada ali instrumenta za razvojno sodelovanje, vključevati oceno lastnih posledic za usklajenost politik za razvoj;
13. pozdravlja vključitev določenih obvez usklajenosti politik za razvoj v delovni program danskega predsedstva in poziva prihodnja predsedstva, naj sledijo temu primeru;
14. pozdravlja tretje dveletno poročilo Komisije o usklajenosti politik za razvoj 2011, a se strinja s Svetom, da je treba v prihodnja poročila vključiti neodvisno oceno napredka, vključno s kakovostnimi in količinskimi posledicami in stroški nedoslednosti politike; predlaga, da bi prihodnja poročila vključevala tudi obsežen pregled izidov dialogov na državni ravni, ki so povezani z usklajenostjo politik za razvoj, da bi se prisluhnilo državljanom držav v razvoju;
15. poziva države članice in njihove nacionalne parlamente, naj spodbujajo usklajenost politik za razvoj s posebnim delovnim programom z zavezujočimi časovnimi razporedi, da se izboljša evropski delovni program za usklajenost politik za razvoj;
16. se strinja s Komisijo, da je pri pripravi naslednjega delovnega programa za usklajenost politik za razvoj potrebna širša razprava z Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD), državami članicami in vsemi pomembnimi zainteresiranimi stranmi, na primer nevladne organizacije in organizacije civilne družbe; se strinja, da lahko z manj kazalniki ter natančnejšim in boljšim spremljanjem zagotovimo operativnejši okvir in olajšamo spremljanje;
17. poziva visoko predstavnico in Evropsko službo za zunanje delovanje (ESZD), naj potrdira svoji pomembni vlogi pri uresničevanju usklajenosti politik za razvoj;
18. predlaga, da se usklajenost politik za razvoj opredeli kot jasna prednostna naloga za Evropsko službo za zunanje delovanje in delegacije, in sicer z nadaljnjo krepitevijo političnega dialoga EU z organizacijami civilne družbe, lokalnimi parlamenti in drugimi zainteresiranimi stranmi, in sicer s pozivom, naj zberejo dokaze o pomanjkanju doslednosti ali usklajenosti, z izboljšanjem referenc usklajenosti politik za razvoj v programskih dokumentih in zagotavljanjem njihove operativnosti ter z razvojem programa usposabljanja v sodelovanju z GD DEVCO, za vse nove uslužbenke Evropske službe za zunanje delovanje, da bi tako zagotovili njihovo zmožnost razumevanja in izvajanja usklajenosti politik za razvoj; poudarja, da je treba delegacijam in uradnim sedežem za izpolnjevanje te naloge nameniti ustrezna sredstva;

Četrtek, 25. oktober 2012

19. poudarja, da imajo delegacije EU osrednjo vlogo pri oblikovanju in upravljanju proračunske podpore in da jim je treba temu ustrezno zagotoviti sredstva;

20. opozarja na izjemno pomembnost člena 12 Sporazuma o partnerstvu AKP–ES in obvezo Komisije, da bo sekretariat skupine držav AKP redno obveščala o načrtovanih predlogih, ki bi lahko vplivali na interese skupine držav AKP; poziva Komisijo, naj obvesti Parlament, kadar se izvajajo takšni postopki;

21. pozdravlja predlog Komisije za poglobitev sodelovanja z Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti v zvezi z usklajenostjo politike za razvoj, in sicer prek pogostejših izmenjav z njimi na to temo ter s spremljanjem parlamentov pri pridobivanju določene analitične zmožnosti, da bodo prispevali k spodbujanju usklajenosti politik za razvoj v EU; predlaga, da imele te izmenjave med nacionalnimi parlamenti, Evropskim parlamentom in Komisijo obliko strukturiranih letnih sestankov, ki bi zajemali jasne cilje in spremljanje dejavnosti z namenom, da se okrepi usklajenost politik za razvoj v EU;

22. meni, da je treba javna naročila učinkovito uporabiti za dosego splošnih ciljev EU glede trajnostnega razvoja, zato morajo prihodnje direktive o javnih naročilih omogočati vključitev merila trajnosti v celotnem postopku naročanja;

Posebna priporočila za pet osrednjih področij*Trgovina*

23. pozdravlja dejstvo, da se je sporočilo Komisije "Trgovina, rast in razvoj: prilagoditev trgovinskih in naložbenih politik državam, ki najbolj potrebujejo pomoč" obvezalo podpora malim proizvajalcem ter poštenim, ekološkim in etičnim trgovinskim pobudam, a obžaluje pomanjkanje predanosti ustaljenim oblikam načel pravične trgovine v politikah EU;

24. obžaluje objavo dveh ločenih poročil Komisije o trgovini na splošno in o trgovini in razvoju, ki sta bili z vidika usklajenosti politik za razvoj kontraproduktivni;

25. obžaluje, da je BDP na prebivalca edino merilo za upravičenost do splošnega sistema preferencialov, saj bi to utegnilo biti v nasprotju z razvojnimi cilji EU; opozarja na svojo resolucijo z dne 8. junija 2011 "BDP in več – merjenje napredka v svetu, ki se spreminja" ⁽¹⁾, ki se sklicuje na indeks človeškega razvoja;

26. opozarja na neskladnosti v okviru evropskih sporazumov o partnerstvu, in sicer: (a) nekatere države se poziva k podpisu sporazuma še pred medsebojnim dogovorom o njegovih natančnih pogojih (b) Komisija predlaga črtanje 18 držav v Prilogi I k uredbi o dostopu do trga in (c) na pogajanjih se vprašanja človekovih pravic ne obravnavajo v zadostni meri;

27. meni, da morajo smernice Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj za večnacionalna podjetja postati zavezujoči standardi v pogodbah EU za naložbe v podjetjih in industriji in da je treba zagotoviti, da bodo naložbene pogodbe vključevale klavzule o preglednosti in boju proti nezakonitim kapitalskim tokovom, pa tudi obveznost poročanja podjetij o okoljskih in socialnih vprašanjih; poudarja tudi, da morajo naložbene pogodbe izboljšati pravice in dolžnosti vlad glede urejanja gospodarskih dejavnosti na občutljivih političnih področjih, kot je okolje, in spodbujanja dostojnega dela v širšem javnem interesu in bolj dolgoročno v interesu prihodnjih generacij;

Kmetijska in ribiška politika

28. obžaluje, da se je delež pomoči EU za trgovino za najmanj razvite države v letu 2010 znižal na 16 % (1,7 milijarde EUR v primerjavi z 8,7 milijarde EUR za druge države), medtem ko je v letu 2009 znašal 22 % ⁽²⁾; poziva Komisijo, naj obvesti Parlament o letnem in/ali večletnem deležu sredstev ERS, ki se porabijo za pomoč trgovini;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0264.

⁽²⁾ Evropska komisija: "Poročilo EU o odgovornosti pri financiranju razvoja za leto 2012", 9. julij 2012.

Četrtek, 25. oktober 2012

29. predlaga Komisiji, naj ustvari nov zagon za trajnostna javna naročila na mednarodni ravni, posledični okvir pregleda direktiv o javnih naročilih pa naj naročnikom zagotovi politični maneverski prostor, da bodo lahko sprejeli obveščene izbire, ki bodo omogočale razvoj;
30. poziva Komisijo, naj znotraj Svetovne trgovinske organizacije aktivno spodbuja predlog nekaterih donatorjev o zmanjšanju obsega pomoči za trgovino, da bo bolj pregledna, učinkovita in osredotočena na pomembne elemente povezave med trgovino in razvojem, zaradi česar bo povezava učinkovitejša in bo lahko varovala sredstva donatorjev;
31. opozarja na izdajo pregledane strategije za varstvo pravic intelektualne lastnine v razmerju do tretjih držav, ki bi morale iz stališča razvoja zagotoviti primeren dostop do zdravil in zagotoviti učinkovite spodbude za farmacevtske raziskave, in sicer z uporabo prožnosti trgovinskih vidikov pravic intelektualne lastnine v ustreznih primerih, na primer v izrednih zdravstvenih razmerah, in z zagotovitvijo združljivosti z vzporedno agendo za "cenovno ugoden dostop do zdravil"; poudarja tudi, da je povezava s prehransko varnostjo v tem okviru zelo pomembna, denimo da se zagotovi raznolikost rastlinskih vrst in prizna pomembnost raznolikih kmetijskih sistemov in tradicionalnih sistemov dobave semen;
32. predlaga izvajanje preferencialnih trgovinskih pravil, ki povečujejo prenose zelene kmetijske tehnologije v Svetovni trgovinski organizaciji in v dvostranskih trgovinskih sporazumih z državami v razvoju;
33. pozdravlja ustanovitev informacijske točke za pravično trgovino znotraj skupine za trajnostni razvoj v GD za trgovino v letu 2010, ki služi usklajevanju dejavnosti, povezanih s trgovino, ki so pomemben primer, kako se trgovinska in razvojna politika EU lahko prilagodita, da bosta bolj jasni in medsebojno podporni;
34. poudarja, da pravična trgovina med EU in državami v razvoju pomeni pravično ceno za vire in kmetijske proizvode teh držav, torej ceno, ki bi odražala notranje in zunanje stroške, obenem pa bi morali biti zagotovljeni temeljni delovni standardi ILO ter mednarodni standardi za varstvo okolja;
35. ponovno poziva k učinkovitemu reševanju problema krvavih rudnin in drugih virov, povezanih s konflikti v državah v razvoju, zaradi katerih je umrlo ali bilo razseljenih na milijone ljudi;
36. meni, da morajo države v razvoju ščititi svoja gospodarstva in si prizadevati za odprtje selektivnih trgov, kot se je zgodilo v Evropi;
37. prosi Komisijo, naj učinkoviteje vključi mednarodno dogovorjene standarde o delu in okolju v instrumente, kot sta sporazum o gospodarskem partnerstvu in sporazum o prosti trgovini;
38. pozdravlja dejstvo, da EU priznava pomen malih kmetij v boju proti lakoti in da imajo ukrepi za prilagoditev prednostno mesto v agendi o varnosti preskrbe s hrano; poudarja, da je podpora malim kmetičam posebej pomembna;
39. ponovno poudarja, da bi morala biti razvojna vprašanja vključena v celoten proces odločanja na področju kmetijske politike EU, in zahteva, da se po potrebi oblikujejo spremljajoči ukrepi, podobnih tistim k protokolu za sladkor;
40. ponovno poziva k rednim in neodvisnim ocenam kmetijskih in trgovinskih politik EU, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti učinkom za lokalne in male proizvajalce in graditi na dokazih, ki so jih predložile vlade, kmetijske organizacije, organizacije civilne družbe in druge interesne skupine iz držav v razvoju, ki so trgovinske partnerice EU;

Četrtek, 25. oktober 2012

41. poziva EU, naj okrepi dobavne verige med EU in AKP ter spodbuja krepitev dobavnih verig znotraj samih držav AKP, saj sta se oba trga razvila v medsebojni odvisnosti; predlaga spodbujanje uporabe sodobnih instrumentov za upravljanje trga v državah v razvoju, kot so določbe o preglednosti, krepitev zmogljivosti, tehnični predpisi ali podpora pri pogajanjih o pogodbah, npr. v okviru skupne strategije EU-Afrika;
42. predlaga vzpostavitev nadnacionalnih partnerstev za povezovanje med območji Natura 2000 ter podobnimi območji kmetijsko-ekološkega upravljanja držav v razvoju z namenom, da se (a) izmenjujejo tehnično znanje in izkušnje lokalnih oblasti, voditeljev in kmetijskih skupnosti o upravljanju takšnih območij, da se zagotovi, da bo prihodnje upravljanje ekološko in ekonomsko trajnostno in uporabno, (b) oblikuje storilnost prek povezovanja ekonomskih sposobnosti poslovnih verig v teh območjih, kar bo prispevalo k trajnostni prehranski varnosti, in (c) izvedejo raziskave, ki bodo v pomoč pri varstvu kmetijske in biološke raznolikosti, kar bo zagotovilo dolgoročno preživetje dragocenih in ogroženih vrst in habitata; predlaga tudi vzpostavitev nadnacionalnega povezovalnega centra za učenje in razvoj tehničnega znanja in izkušenj med območji omrežja Natura 2000 in podobnimi območji v tretjih državah;
43. poudarja, da so pravočasne informacije o spremembah v standardih, ki se uporabljajo za kmetijske proizvode, ali uporaba nadomestnih enakovrednih standardov za uvoze EU bistvenega pomena za prizadevanja držav v razvoju, saj bodo olajšale dolgoročno načrtovanje in zagotovile konkurenčnost na podlagi kakovosti;
44. poziva Komisijo, naj razvije celovit pristop k prehranjevanju in ustanovi namenski sklad, ki bo obravnaval težave, povezane s podhranjenostjo v državah v razvoju, in mobiliziral potrebne vire za izvajanje osnovnih ukrepov, s katerimi bi bilo mogoče preprečiti velik delež podhranjenosti, zlasti v kritičnem 1 000-dnevnem obdobju od spočetja do dveh let, kar vključuje spodbujanje optimalnih praks oskrbe in hranjenja, kot je dojenje za preprečevanje uporabe onesnažene vode, pravilno uvajanje raznolike hrane za mlajše otroke, obogatitev osnovnih živil in dodajanje vitaminov; meni, da bi tak sklad omogočil učinek vzvoda ter združevanje virov Komisije in držav članic in morebitnih drugih donatorjev, kar bi izboljšalo prepoznavnost ukrepov EU za reševanje življenj;
45. obsoja, da je le okrog 418 milijonov EUR ali približno 3,4 % skupnega proračuna Komisije za razvojno pomoč v višini 12 milijard EUR na leto dodeljenih za neposredne prehranske ukrepe; meni, da morajo biti prizadevanja za spoprijemanje s podhranjenostjo večdisciplinarna, vključevati več zainteresiranih strani in biti v skladu z nacionalnimi prednostnimi nalogami prizadetih držav;
46. meni, da velikost trga EU za ribiške proizvode in geografska razsežnost dejavnosti, ki jih opravljajo plovila pod zastavo oziroma v lasti EU, nalagata Uniji veliko odgovornost, da zagotovi, da te dejavnosti temeljijo na istih standardih ekološke in družbene trajnosti in preglednosti v vodah Unije in zunaj njih; ugotavlja, da je za ta namen treba usklajevati delo znotraj same Komisije ter med Komisijo in vladami posameznih držav članic;
47. Ponovno poudarja, da je treba za boljšo usklajenost politik za razvoj pri pogajanjih o sporazumih o ribištvu upoštevati prednostne naloge držav pogodbenic za ustrezen razvoj njihovih ribiških sektorjev; poudarja, da morajo biti plačila tretjim državam v sklopu sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju skladna z razvojnimi cilji in da mora EU natančno spremljati vpliv teh sporazumov;
48. meni, da bi bilo treba skladnost politik za razvoj okrepiti, in sicer (a) tako, da GD za pomorske zadeve in ribištvo ter GD za razvoj skupaj postaneta odgovorna za sporazume o partnerstvu v ribiškem sektorju, (b) z uporabo ustreznih načel, navedenih v kodeksu odgovornega ribištva FAO, obvez EU do skladnosti politike za razvoj ter Sporazuma iz Cotonouja o sodelovanju med EU in skupino AKP, (c) z vključitvijo človekovih pravic, boja proti korupciji in dolžnosti glede odgovornosti v vse sporazume o partnerstvu v ribiškem sektorju in (d) z zagotovitvijo, da so sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju skladni s cilji zmanjševanja revščine in človeškega razvoja, ki so navedeni v nacionalnih in regionalnih strateških dokumentih EU, oz. prispevajo k tem ciljem;
49. poudarja, da je treba pri dostopu do ribolovnih virov v tretjih državah spoštovati Konvencijo Združenih narodov o pomorskem pravu (UNCLOS), in sicer ne le člen 62 o presežku staležev, pač pa tudi člena 69 in 70 o pravicah držav brez dostopa do morja in geografsko prikrajsanih držav v regiji, obenem pa upoštevati prehranske in družbenoekonomske potrebe lokalnega prebivalstva;

Četrtek, 25. oktober 2012

50. predlaga, da se Komisiji da nepreklicni pogajalski mandat za vse regionalne organizacije za upravljanje ribištva (RMFO) za spodbujanje ohranitve morja in trajnostnega ribolova v skladu z resolucijo generalne skupščine ZN o regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva iz leta 2006;

51. meni, da mora vsak sistem pripisovanja ribolovnih možnosti državam, ki so članice regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, vsebovati upravičene pravice in težnje držav v razvoju, da razvijejo lastno ribištvo; vztraja pri tem, da mora EU nasprotovati vpeljavi sistemov prenosljivih ribolovnih koncesij v regionalne organizacije za upravljanje ribištva, saj bi ogrozili preživetje in blaginjo odvisnih skupnosti v državah v razvoju;

52. poudarja, da se mora razvojna politika Unije izvajati v okviru zavez, sprejetih v Združenih narodih in drugih pristojnih mednarodnih organizacijah, in da je treba prispevek ribištva k razvoju uresničevati v okviru načel in ciljev zunanjega delovanja Unije, ki mora prispevati h glavnemu cilju razvojne politike Unije, ki je zmanjšanje in v končni fazi izkoreninjenje revščine v državah v razvoju;

53. meni, da bi morala Unija prispevati k razvoju na področju ribištva, in sicer s podpiranjem načela glede presežnega ribolovnega staleža in drugih pravil, določenih v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem pravu, ter izvajanjem smernic Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) za odgovorno ribištvo in sporazuma FAO o izpolnjevanju ukrepov za ohranjanje in upravljanja ribolovnih virov na svetovni ravni;

54. poudarja, da je treba cilje ribiške politike uresničevati na pregleden način in skladno z drugimi cilji Unije ter da je treba redno in sistematično načrtovati, meriti in ocenjevati njihov vpliv na razvoj in ga demokratično nadzirati;

55. želi pojasniti, da morajo sporazumi o sodelovanju na področju ribištva in ribiški vidiki sporazumov o razvojnem sodelovanju in trgovinskih sporazumov Evropske unije prispevati k družbeni, gospodarski in okoljski trajnosti ribištva za Evropsko unijo in njene partnerje;

56. obžaluje dejstvo, da precejšnje število ciljev sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju ni bilo uresničenih; še zlasti obžaluje, da so rezultati na področju znanstvenega in tehničnega sodelovanja ter podpore trajnostnemu razvoju ribiškega sektorja (in sorodnih panog) v državah v razvoju slabi; meni, da se s skladnostjo politik in upravljanjem mednarodnega ribolova ti vidiki lahko izboljšajo;

57. poudarja, da mora EU zagotoviti, da bo sedanja reforma skupne ribiške politike skladna z zavezo EU do držav v razvoju o podpori za uresničitev razvojnih ciljev tisočletja in za spoštovanje temeljne človekove pravice do hrane, razglašene v Splošni deklaraciji o človekovih pravicah;

58. poziva Komisijo, naj njeno zunanje delovanje na splošno in še zlasti sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju spodbujajo dobro upravljanje in preglednost ter ustvarijo dobre pogoje, da bodo tretje države razvoj svoje ribiške politike lahko zasnovali na istih smernicah in standardih trajnosti, kot veljajo za skupno ribiško politiko, in vključujejo: sprejemanje odločitev na podlagi znanstvenih poročil in študij vpliva ter oblikovanje večletnih načrtov za izkoriščanje ob upoštevanju največjega trajnostnega donosa staležev; posebna pomoč dejavnostim malega ribolova in ribogojstva ter pomoč skupnostim, ki so od teh dejavnosti odvisne; spodbujanje selektivnega ribolova, prilagoditve zmogljivosti flote virom in odgovornejše ribolovne prakse; postopno zmanjševanje zavržkov, dokler se jih popolnoma ne odpravi; boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu; izboljšanje varnostnih pogojev in dobrega počutja na delovnem mestu, varovanje biotske raznovrstnosti in okolja ter spopadanje s podnebnimi spremembami; kakovost izdelkov in boljše trženje; ter spodbujanje raziskav in inovacij za bolj trajnostno delovanje ribištva, ribogojstva in sorodnih panog;

Četrtek, 25. oktober 2012

59. poudarja, da sporazumi in panoge, ki se razvijajo okrog njih, prispevajo k razvoju tretjih držav in spodbujajo sposobnosti, ki jim bodo v prihodnosti omogočile izkoriščanje lastnih virov;

60. poudarja, da morajo Unija in njene države članice s svojimi odnosi s tretjimi državami in s svojim delovanjem v mednarodnih organizacijah prispevati k zmožnosti družb in vlad v državah v razvoju, da oblikujejo, izvajajo in nadzorujejo trajnostne ribiške politike, ki bodo okrepile njihovo prehransko varnost in prispevale k njihovemu razvoju;

61. se zavzema za skupno oblikovanje modelov s cilji, ukrepi in kazalniki, da se zagotovi učinkovitejše spremljanje porabe sredstev v duhu partnerstva; poudarja, da mora takšno spremljanje zajemati tudi sprejetje korektivnih ukrepov, ki se opredelijo skupaj z državo nečlanico, če se ugotovi odstopanje ene od strani od začrtanih ciljev;

62. pozdravlja zgled za preglednost, ki ga je dala EU v svetovnem kontekstu s tem, ko je objavila pogoje sporazumov o partnerstvu v ribiškem sektorju; poziva Komisijo, naj bo še naprej odprta, in sicer tako, da zagotovi, da bodo tudi ocene teh sporazumov, ob upoštevanju načel Aarhuške konvencije, na voljo javnosti, da bodo lokalni parlamenti, civilna družba in druge zainteresirane strani lahko učinkovito nadzirali izvajanje in učinek sporazumov;

63. opozarja na pomen najnovejših in preglednih znanstvenih podatkov o ribjih staležih, o vseh sporazumih o ribolovu, ki obstajajo poleg sporazumov Evropske unije, in o skupnem ribolovnem naporu v vodah posameznih držav; meni, da je treba pred podpisom sporazumov opraviti znanstveno oceno ali vsaj zagotoviti, da sporazumi prispevajo k preučitvi podatkov;

64. opozarja na problematiko nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova; spominja, da številna plovila ne prijavljajo ustreznega ulova in da jih nihče ne nadzira, da podatkov, ki jih posredujejo flote, nihče ne preverja in da ni jasnega pregleda nad vrstami rib, ki so ujete; meni, da bi lahko EU bolj učinkovito prispevala k premagovanju teh težav; poziva Komisijo, naj v vseh svojih mednarodnih odnosih podpira načelo odgovornosti države zastave, ki je podlaga za mednarodno pravo in je ključnega pomena za učinkovito izvajanje uredbe o nezakonitem, neprijavljenem in nereguliranem ribolovu;

65. se zavzema za večjo usklajenost med sporazumi o partnerstvu v ribiškem sektorju in obstoječimi instrumenti razvojne politike, zlasti z Evropskim razvojnim skladom, pa tudi s pogoji za dostop držav v razvoju do trgov EU;

66. poudarja, da lahko sodelovanje na področju ribolova neposredno koristi 150 milijonom ljudi, ki so za preživetje odvisni od ribolova in z njim povezanih dejavnosti;

Podnebne spremembe in energija

67. ponovno poudarja, da je treba več pozornosti nameniti povečanju sinergij med politikami EU na področju podnebnih sprememb in razvojnimi cilji EU, zlasti v smislu uporabljenih orodij in instrumentov ter koristi vzporednega razvoja in/ali prilagajanja podnebnim spremembam;

68. poudarja, da je vlaganje v izobraževanje za trajnostni razvoj, vključno s spopadanjem s podnebnimi spremembami, področje, na katerem lahko razvojna pomoč uresniči več ciljev hkrati, zlasti pri ženskah kot ciljni skupini;

69. meni, da je treba izziv podnebnih sprememb obravnavati s strukturnimi reformami, in poziva k sistematični oceni tveganja podnebnih sprememb pri vseh vidikih načrtovanja politike in odločanja EU, vključno s trgovino, kmetijstvom, varno preskrbo s hrano itd.; zahteva, da se rezultati te ocene uporabijo pri oblikovanju jasnih in skladnih nacionalnih in regionalnih strateških dokumentov, pa tudi vseh razvojnih programov in projektov;

Četrtek, 25. oktober 2012

70. zahteva, da se posebna pozornost nameni posebnim potrebam malih poljedelskih in živinorejskih kmetovalcev, ki se soočajo s posledicami podnebnih sprememb, v vsaki politiki in sporazumu, ki ima za posledico možna zmanjšanja ali omejitve dostopa do virov za proizvodnjo hrane, kot so med drugim zemlja, voda, mobilnost;

71. ponovno poziva Komisijo in države članice, naj pri načrtovanju, izvajanju in ocenjevanju politik, programov in projektov v zvezi s podnebnimi spremembami zbirajo podatke, razčlenjene po državah in spolu, da bodo lahko učinkovito ocenile različne posledice podnebnih sprememb na posamezni spol in ustrezno ukrepale; pripravijo naj tudi navodila za prilagajanje podnebnim spremembam, v katerih bodo opredeljene politike za zaščito žensk in krepitev njihove vloge pri soočanju s posledicami podnebnih sprememb;

72. pozdravlja predloge v evropskem poročilu o razvoju za leto 2011/2012 o celostnem upravljanju voda, energije in zemljišč, ki bi temeljilo na ekosistemih, ti trije viri so namreč najpomembnejši za razvoj; poziva Komisijo, naj se odzove na podlagi predlogov iz poročila; zlasti poudarja obstoj velikih vrzeli v svetovnem in evropskem upravljanju in poudarja potrebo po spremembi v smeri večje vzdržnosti pri vzorcih potrošnje in porabe znotraj Unije;

73. predlaga, naj EU v državah v razvoju podpira vlaganja, inovativne pristope in visoke standarde podjetniške prakse pri vključujoči in trajnostni uporabi voda, energije in zemljišč; predlaga tudi, naj poudarek na trajnostni energiji in kmetijstvu v agendi za spremembo dopolnijo ukrepi na področju vode;

74. poziva Komisijo, naj do konca leta 2012 objavi poročilo o družbeni trajnosti biogoriv in se pri njegovi pripravi vnaprej posvetuje s prizadetimi skupnostmi in lokalnimi nevladnimi organizacijami; poudarja, da je to priložnost, da se predlaga ustrezno metodologijo in zajame celotne učinke, ki ga imajo evropski cilji na področju biogoriv na zanesljivo preskrbo s hrano, zemljiške pravice in druga razvojna vprašanja; opozarja, da nadziranje in poročanje Komisije, predvideno v predlagani direktivi, nudi priložnost, če je to primerno, da se predlagajo popravni ukrepi, ki bi temeljili na izkušnjah;

75. poudarja, kako pomembno je zagotoviti, da je uvožena bioenergija proizvedena na podlagi sprejemljivega delovnega okolja ter standarda zaposlovanja in da spoštuje lokalne skupnosti;

76. spodbuja nadaljnji razvoj druge in tretje generacije bioenergije iz stranskih proizvodov biomase ter odpadkov in ostankov;

77. poziva Komisijo, naj ponovno razmisli o ciljnem 10-odstotnem deležu za biogoriva iz obnovljivih virov do leta 2020 iz direktive o obnovljivih virih energije, razen v primeru uporabe strogih trajnostnih meril;

78. poziva države članice, naj od leta 2013 naprej znaten delež prihodkov licitiranja iz evropskega sistema trgovanja z emisijami namenijo dejavnostim, ki so povezane s podnebnimi spremembami v državah v razvoju;

79. poziva Komisijo, naj predlaga ustrezno metodologijo za izračun učinkov posrednih sprememb rabe zemljišč, ki bo v skladu z usklajenostjo politik za razvoj in ki bi morala biti pripravljena že konec leta 2010;

Varnost

80. poudarja, da mora pregled izvoza orožja EU v letu 2012 temeljiti na celovitih informacijah, da bi tako zagotovili skladnost z razvojnimi cilji; opozarja, da je objava trinajstega letnega poročila Sveta o izvozu vojaške tehnologije in opreme vzbudila vprašanja glede zanesljivosti in uporabnosti predloženih podatkov;

Četrtek, 25. oktober 2012

81. opozarja na zaveze EU o demokraciji in človekovih pravicah ter pogojevanjih, kot so tista, zapisana v pristopu "več za več" glede sosedске politike v neposredni sosesčini EU; poudarja, da je njihovo pomembnost mogoče zagotoviti samo, če nobeno drugo politično področje ali medsebojno sodelovanje s partnerskimi državami ne preprečuje pobud, ki so bile podane za človekove pravice, človekovo varnost in demokracijo v partnerskih državah;

82. opozarja na dejstvo, da so izvozi orožja medvladno vprašanje in da bi bilo treba v zvezi s tem upoštevati usklajenost politik za razvoj; zaključuje, da se je težko odločiti glede odobritve izvoza orožja v države v razvoju v povezavi z merilom "trajnostnega razvoja", na primer merilom 8 prečiščenega besedila za nacionalna in evropska merila pri postopkih za pridobivanje dovoljenj za izvoz orožja, saj lahko upoštevanje drugih politik razveljavi to odločitev; priporoča, da države članice zagotovijo celovito izjavo o metodologiji, ki se uporablja v povezavi s tem merilom;

83. priznava vzajemno odvisnost razvoja, demokracije, človekovih pravic, dobrega upravljanja in varnosti, kar mora upoštevati vsaka razprava o usklajenosti politik za razvoj;

84. meni, da bi pojmi človekove varnosti in razvoja morali biti obravnavani kot temeljni elementi v povezavi med varnostjo in razvojem, saj se osredotočajo na posameznika;

85. opozarja, da bi bilo treba v skladu s strateškim okvirom o "povezovanju nujne pomoči, sanacije in razvoja" (LRRD) izboljšati usklajevanje med vzpostavljanjem miru, humanitarno pomočjo in razvojnimi dejavnostmi v razmerah po konfliktih, da bi tako zagotovili skladnost z načeli usklajenosti politik za razvoj in varnosti ljudi, pri čemer se slednja še vedno podcenjuje; spominja Komisijo, da jo je Svet leta 2009 pozval, naj pripravi akcijski načrt EU za nestabilne razmere in konflikte, in da je EU odobrila novi dogovor za delovanje v nestabilnih državah, ki je bil sprejet na forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu;

86. poudarja, da je glede na to, da je delovna skupina Sveta za izvoz konvencionalnega orožja glavni odbor, odgovoren za kodeks ravnanja EU glede izvoza orožja, nujno, da se v okviru tega foruma upoštevajo razvojni cilji; poziva Svet, naj poskrbi, da bo kodeks ravnanja EU glede izvoza orožja pravno zavezujoč;

Migracije

87. poudarja, da lahko "beg možganov" v državah v razvoju povzroči resne težave, zlasti v zdravstvenem sektorju; priznava, da je beg možganov, ki se pojavlja v državah v razvoju, posledica kombinacije strukturnih vzrokov in dejavnikov odbijanja in privlačevanja; zato poziva Komisijo, naj spremlja učinke sistema modre karte na države v razvoju in po potrebi sprejme popravne ukrepe; prav tako poziva Komisijo, naj spodbuja uporabo "kodeksa prakse Svetovne zdravstvene organizacije" v povezavi z mednarodnim zaposlovanjem zdravstvenega osebja v javnem in zasebnem sektorju;

88. poudarja, da je treba zagotoviti skladnost partnerstev o mobilnosti z mednarodnim pravnim okvirom o človekovih pravicah; poziva EU, naj odpravi pogojevanje za razvojno pomoč, ki se nanaša na zmanjšanje migracij, pri dvostranskih in večstranskih pogajanjih EU in njenih držav članic;

89. vztraja, da je poglavje o zunanji razsežnosti v Skladu za migracije in azil v celoti skladno z instrumenti zunanje pomoči in razvojnimi cilji EU; predlaga vzpostavitev zaščitnih ukrepov, ki bodo državam članicam preprečevali, da bi ta niz financirani uporabile le za omejevanje priseljevanja iz držav v razvoju;

90. podpira pristop k migracijski politiki EU, ki temelji na človekovih pravicah in se osredotoča na migrante ter omogoča državam članicam in partnerskim državam, da spoštujejo, varujejo in izpolnjujejo človekove pravice vseh migrantov in jim omogočajo, da zahtevajo spoštovanje svojih pravic med migracijskim potovanjem; poudarja, da bodo pristopi, ki temeljijo na človekovih pravicah in se osredotočajo na migrante, pomagali pri ustrezni analizi osnovnih vzrokov za prisilne migracije, zlasti konfliktov, podnebnih sprememb, nezaposlenosti in revščine, ter zagotovili, da se EU na te vzroke primerno odzove, v skladu z usklajenostjo politik za razvoj;

Četrtek, 25. oktober 2012

91. poudarja, da bi bilo koristno vključiti diaspore in povratnike iz diaspor kot gonilne sile razvoja, pri čemer so slednji še posebej pomembni v kontekstu evropske finančne krize;

92. poudarja potrebo po nadaljnji obrazložitvi parametrov dopolnjevanja in po vzpostavitvi skladnega in celovitega institucionalnega dialoga za načrtovanje in upravljanje zunanjih in notranjih skladov, ki obravnavajo vprašanja, povezana z migracijami, z vidika usklajenosti politik za razvoj in človekovih pravic;

93. poziva Komisijo in države AKP, naj ob pregledu sporazuma AKP-EU o migracijah, ki še traja, v člen 13 vključijo načela krožne migracije in njeno spodbujanje z dodeljevanjem krožnih vizumov; vztraja pri tem, da ta člen poudarja spoštovanje človekovih pravic in pravično obravnavanje državljanov držav AKP, vendar meni, da je obseg teh načel resno ogrožen zaradi dvostranskih sporazumov o ponovnem sprejemu, ki so sklenjeni z državami tranzita ter skupaj povzročajo eksternalizacijo upravljanja migracijskih tokov s strani Evrope ter ne zagotavljajo spoštovanja pravic migrantov, to pa lahko vodi k množičnemu ponovnemu sprejemu, ki ogroža njihovo varnost in življenje;

94. ponovno poudarja, kako pomembno je sofinanciranje nevladnih organizacij kot načelo, ki upravičenke do pomoči spodbuja k večji odgovornosti in učinkovitosti razvoja ter izboljšuje sodelovanje vseh zainteresiranih strani, kot priporočajo istanbulska načela ⁽¹⁾;

Druga vprašanja

95. poziva k poudarku splošnega okvira dobrega upravljanja in spoštovanja človekovih pravic in njegove spodbujevalne vloge pri razvoju v partnerskih državah pri vseh dialogih o politikah, ne glede na pet osnovnih vprašanj, določenih za namene ocenitve usklajenosti politik za razvoj;

96. predlaga dopolnitev pojma "učinkovitost pomoči" s pojmom "učinkovitost razvoja", saj je ta bolj primeren za merjenje usklajenosti politik za razvoj in bolj ustrezen za izboljšanje dialoga s skupino hitro razvijajočih se držav (BRICS) na področju razvojne politike;

97. opozarja na medsektorsko naravo programov dobrega upravljanja v državah v razvoju in Komisijo spodbuja pri nadaljnjih prizadevanjih v tej smeri; opozarja tudi na potrebo po boljšem svetovnem upravljanju v sedanjem obdobju več kriz, saj je osnovnega pomena za uresničevanje svetovnega razvoja; obžaluje, da v končnem dokumentu konference ZN Rio+20 ni predanosti na področjih ohranjanja virov, blaženja podnebnih sprememb in prilagajanja nanje ter gospodarske trajnosti, h kateri je pozvala EU; kljub temu poziva EU, naj še naprej tesno sodeluje pri oblikovanju ciljev trajnostnega razvoja in naj poskrbi, da bodo do leta 2015 postali izvedljivi;

98. podpira predlog Komisije, da se sestavi celovit pregled stroškov politik, ki niso v skladu z usklajenostjo politik za razvoj, ter koristi ali obojestransko ugodnih rešitev, ki so posledica politik, ki so skladne z usklajenostjo politik razvoja in se lahko uporabijo za nadaljnje ozaveščanje in usposabljanje ter kot osnova za razpravo z evropskimi državljani in drugimi interesnimi skupinami, da se odpravijo še vedno prevladujoče napačne predstave glede stroškov in koristi usklajenosti politik za razvoj; takšna analiza bi bila v pomoč zlasti na področju trajnostne energije in migracij, kjer bi EU morala poudariti povezave med migracijami in razvojnimi politikami in ljudem stalno zagotavljati informacije o koristi teh povezav;

99. poziva Komisijo in Svet, naj razvijeta dolgoročno medsektorsko strategijo EU za izobraževanje o razvoju, ozaveščanje in dejavno globalno državljanstvo;

⁽¹⁾ Istanbulska načela, kot so bila sprejeta na globalni skupščini odprtega foruma v Istanbulu od 28. do 30. septembra 2010.

Četrtek, 25. oktober 2012

100. poziva države članice, naj razvijejo ali okrepijo nacionalne razvojne strategije in programe na področju izobraževanja o trajnostnem razvoju ter naj vključijo usklajenost politik za razvoj v ustrezne programe;

101. poudarja, da lahko tekoča pobuda o Direktivi o trgih finančnih instrumentov občutno pripomore k izpolnjevanju pglavitnih ciljev razvojnega sodelovanja Unije, in sicer prek vključitve pozicijskih limitov, stroge omejitve izvetij iz področja uporabe Direktive o trgih finančnih instrumentov in prek okrepitve regulativnih organov, da bodo lahko posredovali pri določenih proizvodih ali ukrepih;

102. ponovno poudarja, da bi morala Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD) in GD DEVCO v interesu preglednosti in prevzemanja odgovornosti nadzirati, kako delitev odgovornosti, dogovorjena med Komisijo in ESZD, deluje v praksi in jo izboljšati na načine, ki bi preprečevali prekrivanje in zagotavljali sinergije;

103. poudarja dejstvo, da je Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD) predstavila pojem "akterstvo EU", da bi izboljšala prepoznavnost ukrepov EU; meni, da je pomen usklajenosti politik za razvoj še večji, saj bo javnost vsak negativen učinek še bolj povezovala z EU; poziva Komisijo, naj se prepriča, da ta pojem ni v nasprotju z drugimi cilji razvojne politike, ki jih je oblikovala EU, zlasti cilji lastništva in političnega prostora za države v razvoju;

104. predlaga, da morajo delegacije EU v skladu s sporazumom iz Cotonouja in referenčnim dokumentom "Udeležba nedržavnih akterjev pri novih načrtih pomoči" ⁽¹⁾ izvesti obsežno kartiranje nevladnih organizacij, organizacij civilne družbe in lokalnih oblasti, ki so pomembne za njihovo delo v posamezni državi, zlasti lokalnih organizacij in organizacij, ki temeljijo na skupnosti;

105. ponovno poudarja, da bi določitev stalnega poročevalca za usklajenost politik za razvoj iz držav AKP v okviru skupne parlamentarne skupščine olajšala uskladitev s stalnim poročevalcem Evropskega parlamenta za usklajenost politik za razvoj in ustreznega oddelka Komisije in Sveta ter njihovo delo, pomagala pa bi tudi odstraniti ovire za usklajenost politik za razvoj znotraj držav v razvoju;

106. opozarja, da je Komisija junija 2011 v svojem sporočilu o večletnem finančnem okviru predlagala, da se pooblastila za nadzor nad Evropskim razvojnim skladom razširijo na Evropski parlament; obžaluje, da ta predlog ni vključen v zakonodajni predlog za enajsti Evropski razvojni sklad;

107. poudarja, da mora mednarodni okvir za razvojno sodelovanje v obdobju po letu 2015 preseči ustaljeno razumevanje razvojnega sodelovanja in tako zagotoviti obširnejši pristop k izkoreninjenju revščine in trajnostnemu razvoju, izboljšati usklajenost politik za razvoj kot pomembnega mehanizma in spodbujati pristope, ki temeljijo na pravicah; poudarja, da mora takšen okvir preseči sedanji pojem javnih ukrepov in državne pomoči in vključiti vse države (razvite, v razvoju, v vzponu) in vse subjekte (tradicionalni in novi donatorji, vlade razvitih držav in držav v razvoju ter lokalne oblasti, zasebni sektor, nevladne organizacije, socialni partnerji itd.) v celovit in vključujoč postopek;

108. pozdravlja dejstvo, da socialna določba v členu 9 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) velja znotraj meja Evropske unije in zunaj njih;

109. poudarja, da je treba zagotoviti izvajanje in ustrezno spremljanje socialnih določb, vključenih v trgovinske sporazume Evropske unije; meni, da je treba zagotoviti razpoložljivost mehanizmov za pregledovanje in izvrševanje;

⁽¹⁾ Vrste orodij in metod, referenčni dokument št.12: Udeležba nedržavnih akterjev pri novih načrtih pomoči za boljše rezultate in upravljanje razvoja

Četrtek, 25. oktober 2012

110. poziva Komisijo, naj v vse trgovinske sporazume Evropske unije vključi določbe o socialnih standardih in ciljnih polne in produktivne zaposlitve, upoštevajoč enakost spolov in mladih, dostojno delo, spoštovanje pravic delavcev, tudi delavcev migrantov, in enakost spolov;
111. poudarja, da je treba podpirati in širiti kolektivna pogajanja kot orodje za zmanjševanje neenakosti na trgu dela, ki zagotavlja dostojno delo in plače, preprečuje socialni damping, neprijavljeno delo ter zagotavlja pošteno konkurenco;
112. poudarja, da je treba spoštovati pogoje iz pogodb o delu, pri čemer opozarja, da delo, ki ga opravljajo mladi in ženske, ne bi smelo pomeniti kakršnega koli izkoriščanja, tudi spolnega izkoriščanja, prisilnega dela ali storitev, suženjstva ali podobnih praks;
113. poudarja pomembnost obveznosti v skladu z družbeno odgovornostjo gospodarskih družb in spodbujanja delodajalcev k uveljavljanju socialnih standardov, ki so ambicioznejši od sedanjih predpisov, vključno z možnostjo, da se oblikujejo in pridobijo oznake, kot je socialna oznaka; poziva Komisijo, naj podpre države članice pri natančnem spremljanju izvajanja in zagotavljanju pravnega izvrševanja teh obveznosti;
114. poudarja, kako pomembno je tudi v državah v razvoju vzpostaviti kontaktne točke za usklajenost politik za razvoj, da bi se izboljšala izmenjava informacij, med drugim tudi o vprašanjih, ki presegajo pristojnosti EU, kot so socialno vključujoča uporaba prihodkov iz virov ali obdavčitev in nakazil, ter o učinku tako imenovanega "bega možganov" na države izvora; poziva Komisijo, naj vključi socialno politiko v delo Evropske službe za zunanje delovanje; meni, da je bistvenega pomena, da tudi države s srednje visokim dohodkom vedno večji del prihodkov namenijo socialnim vprašanjem, zlasti z razvijanjem sistema obdavčitve in socialnega varstva;
115. poziva Komisijo in države članice, naj več pozornosti namenijo sodelovanju in vključevanju priseljencev, zlasti žensk in otrok, v državah gostiteljicah ter prenosljivosti socialnih pravic;
116. poziva Komisijo, naj z delavskimi organizacijami in sindikati, ki niso iz EU, vzpostavi socialni dialog o izvajanju socialnih standardov v njihovih državah in poskrbi za ustrežnejšo tehnično pomoč za izvajanje socialne in fiskalne politike.
117. poziva Komisijo, naj razmisli o povečanju svoje podpore za programe ali projekte sodelovanja, ki so povezani s kulturo, s partnerji iz držav v razvoju zaradi njihove medsektorske narave v povezavi s razvojnimi cilji EU;
118. poudarja, da se mora načrtovanje za zagotavljanje osnovnih storitev, kot je osnovnošolsko izobraževanje, bolj osredotočiti na tiste posebne značilnosti posebej marginaliziranih skupin, ki ovirajo zagotavljanje teh storitev ter omejujejo zmožnost skupin, da bi izkoristile, kar je na voljo;
119. poudarja, da je nujno treba spremeniti humanitarno miselnost in prepoznati odločilno vlogo izobraževanja, zlasti izobraževanja med izrednimi razmerami, ki nastanejo zaradi konfliktov, in po končanih konfliktih; obžaluje, da je izobraževanje še vedno eno najbolj podfinanciranih področij humanitarne pomoči;
120. poziva Komisijo, naj razmisli o medsektorski naravi informacijskih in komunikacijskih tehnologij v razvojnih politikah, zlasti o pozitivnih vplivih, ki bi jih lahko imele na izobraževalni sistem, in poudarja, da pravice intelektualne lastnine, prenos tehnologije in lokalno oblikovanje zmožnosti v tem okviru potrebujejo posebno pozornost;

Četrtek, 25. oktober 2012

121. poudarja, da je treba prave bančne posle z uporabo mobilne tehnologije (m-bančništvo) razlikovati od osnovnih denarnih nakazil (m-plačila) in da je treba uskladiti potrebo po regulaciji mednarodnih denarnih transakcij (na primer preprečiti pranje denarja ali financiranje terorizma) s potrebo po spodbujanju uporabe mobilnih telefonov za cenovno ugoden dostop do denarja za revne; meni, da je zbiranje obstoječih najboljših praks najuporabnejši način za deljenje znanja in obravnavo teh izzivov;

122. obžaluje, da dogovore o proračunski podpori še vedno zaznamuje pomanjkanje državljskega in parlamentarnega nadzora nad sporazumi, njihovim izvajanjem in spremljanjem;

123. ponovno poudarja, da proračunska podpora sicer mora biti v skladu s spodbujanjem demokratičnega upravljanja, krepitvijo lastnih gospodarskih virov držav v razvoju, bojem proti korupciji in odgovorno porabo javnih sredstev, a predvsem se mora osredotočiti na zmanjševanje revščine;

124. ponovno poudarja, da prizadevanja EU za zagotovitev dostopa do surovin iz držav v razvoju ne smejo ogroziti lokalnega razvoja in izkoreninjenja revščine, temveč morajo podpirati države v razvoju pri pretvorbi njihovih mineralnih bogastev v pravi razvoj; poudarja, da mora EU podpirati dobro upravljanje, postopke dodajanja vrednosti in finančno preglednost vlad in komercialnih podjetij, tako da lahko lokalni rudarski sektorji delujejo kot katalizatorji razvoja;

125. poudarja, da je finančna preglednost osnovnega pomena pri podpiranju uporabe domačih prihodkov in boja proti davčnim goljufijam; poudarja, da mora sedanja reforma direktiv EU o računovodstvu in preglednosti vsebovati zahtevo, da velika podjetja, ki opravljajo dejavnosti pridobivanja surovin in lesne industrije ter kotirajo na borzi, razkrijejo plačila vladam za posamezne projekte skupaj s pragi poročanja, ki odražajo velikost plačila s stališča revnih skupnosti;

126. meni, da lahko donatorska pomoč le do določene meje pomaga pri krepitvi domače odgovornosti, saj imajo različne oblike pomoči različne vplive, od tega da "ne škodujejo", pa do dejanskih koristi za obstoječe sisteme domače odgovornosti, na primer prek vključitve lokalnih civilnih strateških opcij in parlamentov držav v razvoju v okviru sektorskih pristopov;

127. obžaluje, da je financiranje in posredovanje na področju zdravja v svetu usmerjeno v dobro vidne dogodke, kot je bil cunami v Aziji, in določene nalezljive bolezni, ki so izpostavljene v medijih (kot je HIV/AIDS), čeprav nenalezljive bolezni povzročijo 63 % vseh smrti po svetu, poškodbe predstavljajo 17 % svetovnega bremena obolenosti, ženske in otroci pa umirajo, ker se jim med nosečnostjo, porodom in v zgodnjem otroštvu ne zagotovi osnovne oskrbe;

128. poudarja, da lahko Parlament v sklopu svoje odgovornosti za zaščito pravic udeležencev kliničnih preskušanj v državah v razvoju in zaščito zdravja državljanov EU uporabi pravico do sprožitve preiskav; predlaga spremljanje dejavnosti Evropske agencije za zdravila v zvezi s določenimi vprašanji, na primer kakšne ukrepe agencija sprejema za razjasnitev praktične uporabe etičnih standardov pri kliničnih preskusih, poleg tega je treba zagotoviti, da se agencija trudi uskladiti uporabo etičnih standardov odgovornih oblasti;

129. poziva Komisijo, naj podpira lokalne skupine civilne družbe, posebej skupine žensk in tiste skupine, katerih delo upošteva potrebe žensk, in sicer prek dostopnega financiranja in oblikovanja zmogljivosti, da bodo skupine lahko izpolnile svojo vlogo učinkovitih razvojnih akterjev ter skrbnikov miru in dobrega upravljanja, zlasti v nestabilnih in konfliktnih razmerah;

Četrtek, 25. oktober 2012

130. pozdravlja akcijski načrt EU o enakosti spolov in krepitvi vloge žensk v razvojnem sodelovanju ter spodbuja nadziranje in izvajanje vključevanja vprašanja enakosti spolov v projekte na državni ravni, ki jih financira EU; poziva visoko predstavnico EU, naj sprejme vse potrebne ukrepe, da se zagotovi ustrezno in učinkovito usposabljanje osebja delegacij EU v povezavi s pristopi, ki upoštevajo spol, k ohranjanju miru, preprečevanju konfliktov in oblikovanju miru;

131. pozdravlja aktivno delo Komisije, ki si prizadeva na politični ravni in prek različnih instrumentov financiranja ter mehanizmov proračunske podpore povečati svoje zaveze do spodbujanja krepitve vloge žensk, zlasti s prizadevanjem, da bi prednostne naloge in potrebe žensk vključila v vsa glavna področja usklajenosti politik za razvoj;

132. poudarja potrebo po vzdrževanju zanesljivih statističnih podatkov ter dokumentiranju vzrokov smrti mater v skladu s kodiranjem umrljivosti mater po MKB SZO, kar lahko usmerja države in jim pomaga izboljšati pripisovanje in presojo vzrokov za umrljivost mater;

133. potrjuje svojo izjavo A(2010)21584 s parlamentarne skupščine AKP-EU;

134. poziva, naj se pri usklajenosti politik za razvoj daje prednost pristopu s soudeležbo, ki spodbuja avtonomnost in samoodločanje prebivalstva ter predvsem žensk;

135. ponovno poudarja, da je pomembno upoštevati položaj žensk, ne samo kot ranljive skupine prebivalstva, ampak tudi kot aktivnih pospeševalcev razvojne politike; pri tem opozarja, da se v Afriki z 80 % kmetijstva ukvarjajo ženske, čeprav so še vedno le redko lastnice zemljišča, ki ga obdelujejo; zato zahteva, da se kmetijske in ribiške politike v usklajenost politik za razvoj ne vključi samo zaradi njunega učinka na razvoj, pač pa da se ju ocenjuje na podlagi njunega različnega učinka na ženske in moške;

136. poudarja, da je pomembno upoštevati najbolj prikrajšane in ranljive skupine, zlasti ženske in dekleta, ter jim nameniti posebno pozornost, da bi se izognili povečanju čedalje večje neenakosti; meni, da so izkušnje pokazale, da "nevtralni" ukrepi krepijo obstoječo porazdelitev moči ter da je treba izvajati pozitivne, zavestne in sistematične ukrepe za izboljšanje položaja žensk, s čimer bi zagotovili, da taki ukrepi koristijo najbolj prikrajšanim;

137. poudarja, da mora biti politika spodbujanja enakosti med ženskami in moškimi vključena kot posebna proračunska postavka v okviru razvojnih politik in da jo je treba obravnavati kot medsektorsko vprašanje, saj vse politike z učinkom na družbo različno vplivajo na ženske in moške, zaradi ukoreninjenosti družbenih vlog na podlagi spola, pa je usklajenost politik za razvoj konkreten instrument za preprečevanje negativnih zunanjih učinkov na enakost med ženskami in moškimi;

138. poudarja pomen vključitve globalnega pristopa v usklajenost politik za razvoj, ki presega družinski in mikro družbeni okvir ter upošteva odnose med spoloma; je prepričan, da gre za medsektorski pristop k spoloma, ki je nujen za vse razvojne projekte in vse analize določene družbe; vztraja pri tem, da pristop ne sme veljati samo za vse sektorje, ampak tudi na političnem, gospodarskem, socialnem, okoljskem, kulturnem področju ipd.; poudarja, da je tak pristop, ki sistematično upošteva položaj in vlogo žensk ter odnose med spoloma v družbi, celovitejši ter bolj humanističen in demokratičen kot tisti, ki ločuje ženske, predvsem ker preprečuje potiskanje žensk v ozadje v "projekte za ženske" ali v projekte, ki povečujejo delovno obremenitev ali odgovornosti žensk, ne da bi se povečala njihova moč ali nadzor nad koristmi, ki jih prinašajo ti projekti;

139. poudarja, da se uspeha razvojnih politik in posledično usklajenosti politik za razvoj ne da ocenjevati zgolj s splošnimi kazalniki, ki so se izkazali za nezadostne, kot denimo rast BDP na prebivalca, dodatni kazalniki, na primer kazalniki enakosti med ženskami in moškimi, pa morajo omogočati popolnejšo oceno učinkov razvojnih politik v celoti; poudarja, da je za oceno in izboljšanje učinkov usklajenosti politik za razvoj potrebno terensko zbiranje podatkov, ločenih po spolu;

Četrtek, 25. oktober 2012

140. vztraja, da bi vloga žensk morala delovati kot vzvod za razvojne politike v smislu sodelovanja pri njihovem oblikovanju in izvajanju, saj lahko le ženske zagovarjajo svoje interese v političnih in gospodarskih pogajanjih, kar pa vključuje vzpostavitev učinkovitega razvojnega kroga, v katerem so ženske gonilo razvojnih politik, ki uvajajo ukrepe, potrebne za pomembnejšo vlogo žensk; hkrati poudarja pomen podpore organizacijam in skupinam civilne družbe, ki spodbujajo enakost med spoloma ter krepitev vloge žensk;

141. ugotavlja, da so vloge žensk bistvenega pomena za razvoj, saj v svojo vlogo mater in skrbnic za otroke ter druge odvisne družinske člane prevzemajo odgovornost za splošno dobro počutje; poudarja, da imajo na primer osrednjo vlogo na področju prehrane in zanesljive preskrbe s hrano, predvsem ko je govora o pridelavi hrane;

142. poudarja, da se položaj žensk relativno in absolutno poslabšuje hitreje od položaja moških; zaskrbljeno ugotavlja, da je v zadnjih dvajsetih letih opaziti porast revščine, ki prizadene zlasti ženske;

143. poudarja, da so kljub široko priznani pomembni vlogi žensk v razvojnih politikah in razvojnem sodelovanju statistični in kvantitativni podatki o ženskah pomanjkljivi in ne odražajo položaja žensk v državah v razvoju, predvsem na področju zdravja, izobraževanja, preventive ter zadovoljevanja osnovnih potreb; zato poudarja, da mora usklajenost politik za razvoj zagotoviti, da so kvantitativni podatki v vseh njenih ciljih, analizah, dokumentih in ocenah ločeni po spolu ter da se vanjo vključijo kazalniki, specifični glede na spol, da bi rezultati odražali dejanske življenjske razmere žensk;

144. poudarja, da ima vsak otrok ne glede na spol pravico do življenja, preživetja ter razvoja, in ponovno zatrjuje, da imajo deklice po Konvenciji ZN o otrokovih pravicah (KOP) enakopraven status; poziva delegacije EU v državah v razvoju, naj v sodelovanju z vladami teh držav zagotovijo, da bodo deklice svoje pravice uživale brez diskriminacije, med drugim tudi tako, da zahtevajo takojšnjo registracijo vseh otrok ob rojstvu ter dekletom in fantom dodelijo enake pravice glede izobraževanja in šolanja, da se borijo proti stereotipom, s čimer bi končali neetično in diskriminatorno prakso prenatalne izbire spola, splavitve ženskih zarodkov, detomora deklic, zgodnjih prisilnih porok, pohabljanja ženskih spolovil in predvsem otroške prostitucije in spolnega turizma; potrjuje svojo resolucijo z dne 5. julija 2012 o škandalu s prisilnim splavom na Kitajskem⁽¹⁾;

145. poudarja, da je treba zagotoviti spoštovanje pravice deklic, da izražajo mnenje in da se ga upošteva v zadevah, ki vplivajo na njihovo zdravje in človekovo dostojanstvo, pri čemer poudarja, da morajo biti glavna skrb koristi otroka; izpostavlja potrebo vseh otrok in zlasti deklic, da se jih vzgaja v družinskem okolju miru, dostojanstva, strpnosti, svobode, nediskriminacije, enakosti med spoloma in solidarnosti; poziva k doslednemu izvajanju Ženevske deklaracije o otrokovih pravicah in Pekinske deklaracije o ženskah;

146. opominja, da morajo EU in države članice upoštevati pravice in dolžnosti staršev, zakonitih skrbnikov ali drugih posameznikov, ki so zakonsko odgovorni za otroka, ko gre za otrokove pravice v okviru razvojne pomoči; poziva pristojne institucije, naj odnosom med starši in otroki namenijo posebno pozornost, na primer s programi konkretnih ukrepov, posebej prilagojenih nacionalnim potrebam, da se omogoči največja in kar najboljša pomoč staršem ali skrbnikom pri izpolnjevanju njihovih starševskih dolžnosti, da bi preprečili razpad družine, slabo ravnanje z otroki ter njihovo nameščanje v socialne ustanove zaradi velike revščine oziroma da bi zagotovili, da se tak ukrep uporabi le v skrajni sili;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2012)0301.

Četrtek, 25. oktober 2012

147. zatrjuje, da pri izvajanju posebnih klavzul o prepovedi prisilnega ravnanja na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, sprejetih na mednarodni konferenci o prebivalstvu in razvoju v Kairu (MKPR) in ob upoštevanju pravno zavezujočih mednarodnih instrumentov človekovih pravic, pravnega reda Evropske unije in političnih pristojnosti Unije na tem področju, Unija ne bi smela zagotavljati pomoči nobeni vladi, organizaciji ali programu, ki spodbuja, podpira ali sodeluje pri dejanjih, ki vključujejo kršenje človekovih pravic, kot so prisilna prekinitev nosečnosti, prisilna sterilizacija žensk in moških, določanje spola zarodka za izbiro spola pred rojstvom ali detomor, predvsem ko je pri takšnih dejanjih uporabljen psihološki, družbeni, gospodarski ali pravni pritisk; poziva Komisijo, naj predstavi poročilo o izvajanju zunanje pomoči EU, ki vključuje ta program;

148. izraža veliko zaskrbljenost zaradi dejstva, da je v številnih delih sveta, zlasti v državah v razvoju, tako razširjeno nasilje na podlagi spola, predvsem spolno nasilje, izkoriščanje in umori žensk; poudarja, da je spoštovanje pravic žensk, vključno z njihovimi spolnimi in reproduktivnimi pravicami ter varovanjem spoštovanja njihovega človeškega dostojanstva, bistvenega pomena za preprečevanje nasilja na podlagi spola in boj proti njemu, zagotavljanje varovanja in ustreznega svetovanja žrtvam ter kaznovanje storilcev; poziva Komisijo, naj boj proti nekaznovanosti storilcev teh zločinov uvrsti med prednostne naloge politike razvojne pomoči;

149. poudarja, da so ženske pogosto diskriminirane pri priznanju njihovih prizadevanj za mir ter da morajo kot ženske prestajati hudo trpljenje v državah v vojni; vztraja pri tem, da so tovrstna dejanja, tudi posilstva deklic s strani vojakov, prisilna prostitucija, prisilna nosečnost, spolno suženjstvo, posilstvo in spolno nadlegovanje ter sporazumna ugrabitev (z zapeljevanjem) kazniva dejanja, ki se jih ne sme prezreti; meni, da jih mora Evropska unija obravnavati kot temeljne probleme, ki jih je treba upoštevati;

150. poudarja, da je treba posebno pozornost posvetiti izobraževanju obeh spolov o enakosti med spoloma že v zgodnjem šolskem obdobju, da bi postopoma usmerili družbena stališča in stereotipe k enakopravnosti moških in žensk;

151. meni, da morajo ukrepi pomoči upoštevati značilnosti kriz ali nujnih razmer ter držav ali razmer, v katerih so resno ogrožene temeljne svoboščine, v katerih je varnost ljudi najbolj ogrožena ali v katerih organizacije za človekove pravice in zagovorniki človekovih pravic delujejo v najtežjih pogojih; poudarja, da bi bilo treba posebno pozornost nameniti razmeram, v katerih so ženske izpostavljene telesnemu ali psihičnemu nasilju;

152. poudarja pomen spodbujanja človekovih pravic žensk in vključevanja enakosti med spoloma v civilno, politično, družbeno, gospodarsko in kulturno sfero ter v nacionalno zakonodajo;

153. poudarja pomen krepitev vloge žensk pri spodbujanju človekovih pravic in demokratičnih sprememb, podpiranju preprečevanja konfliktov ter utrjevanju političnega sodelovanja in zastopanosti;

*

* *

154. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
